

VENDIM
Nr. 83, datë 26.12.2017

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja kryetar i Gjykatës Kushtetuese

Vitore Tusha anëtare e “ “

Fatmir Hoxha anëtar i “ “

Gani Dizdari anëtar i “ “

Fatos Lulo anëtar i “ “

Besnik Imeraj anëtar i “ “

me sekretare Belma Lleshi, në datën 10.10.2017 mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 48 Akti, që u përket:

KËRKUESE: Roven Kalem

SUBJEKTI I INTERESUAR: Prokuroria e Përgjithshme

OBJEKTI: Shfuqizimi si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë i vendimeve nr. 04, datë 8.4.2016, të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda Tiranë; nr. 79, datë 6.9.2016, të Gjykatës së Apelit për Krime të Rënda; nr. 00-2016-2219, datë 15.12.2016, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 41, 42, 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; nenet 28, 31, 71 e vijuese, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Besnik Imeraj, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuases, e cila ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar, Prokurorisë së Përgjithshme, që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Prokuroria për Krime të Rënda Tiranë ka filluar procedimin pasuror me nr. 11, datë 10.12.2014 ndaj shtetasve Roven Kalem, E.M.N. (bashkëshorti i kërkuases) dhe B.C., për kryerjen e veprës penale “Pastrimi i produkteve të veprës penale”, parashikuar nga neni 287 i Kodit Penal. Në vijim të këtij hetimi pasuror, në datën 20.7.2015 prokuroria i është drejtuar gjykatës me kërkesë për konfiskimin e një shume parash që ndodhej në llogarinë e kërkuases Roven Kalem.

2. Me vendimin nr. 04, datë 8.4.2016, Gjykata e Shkallës së Parë për Krime të Rënda Tiranë ka vendosur: “*Pranimin e kërkesës. Konfiskimin e pasurisë që ndodhet në llogarinë ... në Bankën “Raiffeisen Bank”, në emër të të paditurës Roven Kalem në gjendje në valutë në shumën ... euro. Për administrimin e pasurisë së sekuestruar ngarkohet z. E.B., i cili është administrator i Agjencisë për Administrimin e Pasurive të Sekuestruara dhe të Konfiskuara pranë Ministrisë së Financave*”.

3. Me vendimin nr. 79, datë 6.9.2016, Gjykata e Apelit për Krime të Rënda ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 04, datë 8.4.2016 të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda Tiranë. Kundër këtij vendimi kërkuësja ka paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë.

4. Me vendimin nr. 00-2016-2219, datë 15.12.2016, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit, me arsyetimin se nuk përmban shkaqe nga ato që parashikon neni 432 i Kodit të Procedurës Penale (KPP).

II

5. **Kërkuesja Roven Kalem** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) për shfuqizimin e vendimeve objekt kërkesë, duke parashtruar në mënyrë të përmbledhur këto pretendime për cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor:

5.1. Është cenuar parimi i barazisë së armëve, pasi gjykatat nuk kanë marrë prova që kanë qenë vendimtare për çështjen. Në çështjen në shqyrtim thelbi i debatit gjyqësor ka qenë nëse shumat e transferuara në favor të kërkueses kanë një burim të ligjshëm krijimi. Edhe pse në gjykim nga ana e bashkëshortit të kërkueses u paraqitën dokumentet përkatëse që provojnë burimin e pasurisë, ato nuk u morën parasysh nga gjykatat.

5.2. Është cenuar e drejta e pronës private. Shumat e transferuara në llogarinë e kërkueses janë provuar se janë fituar në mënyrë të ligjshme dhe se i janë dërguar asaj për qëllim të hapjes së një biznesi në Shqipëri. Bashkëshorti i kërkueses ia ka dhuruar me vullnet të lirë, në këtë mënyrë ajo është bërë pronare e tyre me njërin nga mënyrat kushtetuese të fitimit të pronësisë.

5.3. Është cenuar parimi i prezumimit të pafajësisë, pasi gjykatat që kanë shqyrtuar çështjen në ngarkim të kërkueses, e kanë filluar procesin me paragjykimin se ajo ka kryer një vepër penale, pa e mbështetur vendimin në prova direkte dhe indirekte. Për rrjedhojë, nga gjykatat është cenuar edhe parimi i paanshmërisë në gjykim.

5.4. Është cenuar standardi i arsytimit të vendimit gjyqësor. Gjykatat nuk kanë arritur të shpjegojnë mjaftueshmërisht arsyet e themelit të dhënies së vendimeve të kundërshtuara, duke iu referuar fakteve për të cilat është zhvilluar procesi, provave të administruara të cilat nuk janë analizuar në harmoni me njëra-tjetrën, ligjeve të zbatueshme dhe kërkesave të ndryshme të palëve në gjykim.

5.5. Gjykata e Lartë nuk ka analizuar pretendimet për shkeljet procedurale të gjykatave të shkallëve më të ulëta, por është mjaftuar me përmbledhjen e fakteve të pasqyruara në rekurs, duke u shprehur se rekursi nuk përmban shkaqe ligjore.

6. **Subjekti i interesuar, Prokuroria e Përgjithshme**, në prapësimet me shkrim ka argumentuar sa vijon:

6.1. Pretendimi për cenimin e së drejtës së barazisë së armëve gjatë procesit penal nuk qëndron. Nga vlerësimi i akteve të administruara në gjykim nuk rezulton që gjykatat e faktit të kenë vënë kërkuesen në pozitë të disfavorshme në krahasim me palën tjetër, për sa kohë që i kanë marrë në shqyrtim pretendimet e paraqitura prej saj nëpërmjet avokatit mbrojtës, duke u dhënë atyre përgjigje të arsyetuar.

6.2. Nuk qëndron pretendimi në lidhje me paanshmërinë e gjykatave, pasi kërkuesja nuk e ka ngritur këtë pretendim në nivel kushtetues.

6.3. Nuk qëndron as pretendimi për cenimin e së drejtës së pronësisë, pasi nuk u provua me dokumente justifikuese ligjore ligjshmëria e shumës së parave të sekuestruara. E njëjta logjikë vlen dhe për pretendimin për cenimin e parimit të prezumimit të pafajësisë.

6.4. Nuk qëndron as pretendimi për cenimin e standardit të arsytimit të vendimit të Gjykatës së Lartë. Gjykata Kushtetuese ka theksuar se një arsyetim i kufizuar i vendimeve të dhomës së këshillimit nuk cenon të drejtën për proces të rregullt ligjor.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitetin e kërkueses

7. Kërkuesja legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të neneve 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës dhe *ratione temporis*, pasi pretendimet e saj janë paraqitur brenda afatit ligjor 4-mujor të parashikuar nga neni 71/a i ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e

Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar. Gjithashtu, ajo legjitimohet edhe *ratione materiae*, pasi pretendimet e ngritura bëjnë pjesë në rrethin e çështjeve që mund të shqyrtohet nga kjo Gjykatë. Kërkuesja nuk ka mjet tjetër në dispozicion përveç ankimit para kësaj Gjykate, për rrjedhojë ajo legjitimohet në kërkimet e paraqitura në këtë kërkesë.

B. Për pretendimin e cenimit të procesit të rregullt ligjor nga Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë

8. Kërkuesja ka pretenduar cenimin e parimit të barazisë së armëve në gjykim, pasi edhe pse në gjykim u paraqitën dokumentet përkatëse që provojnë burimin e pasurisë, si edhe dokumente të tjera të institucioneve belge, ato nuk u morën parasysh nga gjykatat. Po ashtu, ajo ka pretenduar cenimin e parimit të njëanshmërisë në gjykimi dhe të prezumimit të pafajësisë. Sipas kërkueses, edhe pse këto pretendime janë ngritur në rekurs, Gjykata e Lartë nuk i ka marrë parasysh, por është mjaftuar me arsyetimin se rekursi nuk përmban shkaqe ligjore, duke cenuar parimin e arsyetimit të vendimit gjyqësor.

9. Në nenin 42/2 të Kushtetutës parashikohet se kushdo, për mbrojtjen e të drejtave, të lirive dhe interesave të tij kushtetues dhe ligjorë ka të drejtën e një gjykimi të drejtë dhe publik brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme e caktuar me ligj. Kjo dispozitë sanksionon të drejtën për gjykim, ku e drejta e aksesit, që është e drejta për të vënë në lëvizje gjykatën, përbën një aspekt të saj. E drejta e aksesit u garanton subjekteve të cenuara të drejtën t’i drejtohen një gjykate, e cila do t’i dëgjojë pretendimet e tyre dhe do të shpallë një vendim pas një gjykimi të drejtë dhe publik. Në rast se mohohet kjo e drejtë procesi konsiderohet i parregullt, sepse aksesit në gjykatë është, para së gjithash, një kusht kryesor për të realizuar mbrojtjen e të drejtave të tjera të individit. Shteti i së drejtës nuk mund të konceptohet pa u njohur individëve të drejtën dhe mundësinë për t’iu drejtuar gjykatës (*shih vendimet nr. 21, datë 20.3.2017; nr. 52, datë 14.11.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

10. Gjykata është shprehur se është kompetencë e Kolegjit në dhomën e këshillimit që të analizojë dhe vlerësojë nëse shkaqet e ngritura në rekurs janë në përputhje me kërkesat e ligjit. Megjithatë, ky standard nuk duhet kuptuar sikur i mundëson Gjykatës së Lartë ushtrimin e kompetencës së mësipërme në mënyrë diskrecionale. Standardet kushtetuese për një proces të rregullt ligjor duhen respektuar në të gjitha fazat e gjykimit, përfshirë këtu shqyrtimin e rekursit nga Gjykata e Lartë në dhomën e këshillimit. Rekursi është mjeti procedural në dispozicion të kërkuesit, me anë të të cilit ai mund të ketë akses në Gjykatën e Lartë, duke e investuar këtë të fundit me shqyrtimin e pretendimeve të tij (*shih vendimin nr. 73, datë 16.12.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

11. Referuar jurisprudencës së Gjykatës Kushtetuese, Gjykata e Lartë, për shkak të pozicionit dhe rolit të saj si gjykatë ligji, ka për detyrë të kontrollojë mënyrën e zbatimit të ligjit material dhe procedural nga ana e gjykatave më të ulëta. Po ashtu, Gjykata, referuar natyrës së gjykimit kushtetues të kërkesave individuale, ka tashmë një qëndrim të konsoliduar, sipas të cilit kontrolli i respektimit të standardeve kushtetuese për një proces të rregullt ligjor është funksion edhe i gjykatave të zakonshme, për më tepër i Gjykatës së Lartë. Një linjë e tillë lidhur me raportin ndërmjet juridiksionit kushtetues dhe juridiksionit të gjykatave të zakonshme, kur është rasti i shqyrtimit nga ana e Gjykatës Kushtetuese të kërkesave individuale, në bazë të nenit 131/1/f të Kushtetutës, udhëhiqet nga parimi i subsidiaritetit (komplementaritetit) (*shih vendimin nr. 65, datë 16.10.2017 të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Në këndvështrim të së drejtës së aksesit, Gjykata e Lartë, rast pas rasti, duhet t’u japë përgjigje problemeve ligjore, që në praktikë lidhen me interpretimin e ligjit. Sipas Gjykatës, duke mos marrë përgjigje për pretendimet e tij me natyrë kushtetuese, për shkak të vendimit të mospranimit të rekursit, kërkuesit i cenohet jo vetëm e drejta e aksesit, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës, por edhe e drejta e ankimit në kuptimin substancial, e parashikuar në nenin 43 të Kushtetutës. Në vlerësimin e kësaj Gjykate, kur janë të pranishme pretendime që kanë të bëjnë me shkeljen e parimeve themelore të procesit gjyqësor, si dhe kur këto pretendime gjejnë pasqyrim në materialet e çështjes, vendimi i Kolegjit për mospranimin e rekursit vë në dyshim të drejtën për një proces të rregullt ligjor (*shih vendimin nr. 65, datë 16.10.2017 të Gjykatës Kushtetuese*).

13. Duke iu rikthyer çështjes konkrete, Gjykata konstaton se kërkuessa në rekursin e paraqitur në Gjykatën e Lartë ka ngritur pretendime të natyrës kushtetuese. Me konkretisht, ajo ka pretenduar se gjykatat kanë mbajtur një qëndrim të njëanshëm, haptazi paragjykes dhe refuzues ndaj kërkesave për prova. Hetimet e kryera në shtetin belg për bashkëshortin e kërkuesses janë pushuar, pasi fakti i pretenduar nga autoritetet shqiptare nuk qëndron. Gjykatat nuk pruan si prova dokumentet e lëshuara nga autoritetet belge, me pretendimin se nuk kishin vullë apostile, por u provua me anë të dy letërporosive se ato ishin të vërteta dhe autentike. Sipas saj, gjykatat nuk kanë marrë parasysh faktin se nuk ka pasur një vepër penale të gjykuar, nga e cila të dyshohet se rrjedhin shumat e konfiskuara. Për më tepër, vlerat monetare janë sekuestruar nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës me vendimin nr. 744, datë 22.9.2014, i cili është ndryshuar me vendimin nr. 744/2, datë 21.12.2014 të po asaj gjykate, për mungesë të shkakut të ligjshëm. Në vendimarrjen e tyre gjykatat e zakonshme nuk kanë dhënë asnjë argument në lidhje me plotësimin e kushteve ligjore të parashikuara në nenin 24 të ligjit nr. 10192, datë 3.12.2009. Pavarësisht sa më sipër, Gjykata vëren se Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2016-2219, datë 15.12.2016, ka vendosur mospranimin e rekursit, me arsyetimin se nuk përmban shkaqe ligjore.

14. Duke pasur parasysh natyrën e këtyre pretendimeve, si edhe bazuar në standardet e mësipërme, Gjykata vëren se Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë duhej ta kishte vlerësuar bazueshmërinë e tyre dhe të jepte në përfundim një vendim të arsyetuar për të gjitha pretendimet e kërkuesses. Vetëm në këtë mënyrë do të garantohej e drejta e kërkuesses për akses efektiv në gjykatë, sipas standardeve të vendosura tashmë nga jurisprudenca kushtetuese.

15. Gjykata në jurisprudencën e saj ka përcaktuar disa standarde kushtetuese, të cilat janë të lidhura nga pikëpamja organike dhe funksionale me njëra-tjetrën në mënyrë të tillë që cenimi i njërit standard ndikon në mënyrë të pashmangshme në cenimin e të tjerave (*shih vendimin nr. 17, datë 24.3.2014 të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kuptim, cenimi i së drejtës së aksesit në Gjykatën e Lartë, për shkak të mosdhënies së një përgjigje përfundimtare ndaj pretendimeve me natyrë kushtetuese të ngritura në rekurs, ka cenuar edhe të drejtën e kërkuesses për të pasur një vendim të arsyetuar.

16. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesses për cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor nga ana e Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës, është i bazuar dhe duhet pranuar.

C. Për pretendimet e tjera

17. Për sa u takon pretendimeve të tjera të kërkuesses, që kanë të bëjnë me cenimin e së drejtës së pronës private, parimit të kontradiktoritetit në gjykim, si edhe atij të prezumimit të pafajësisë, Gjykata vlerëson të mos ndalet në analizimin e tyre, për sa kohë çështja do të merret përsëri në shqyrtim nga Gjykata e Lartë, e cila në funksion të rolit të saj si gjykatë e ligjit dhe si kontrolluese e respektimit të standardeve kushtetuese nga gjykatat më të ulëta duhet t'u japë përgjigje të arsyetuar pretendimeve të mësipërme të ngritura në rekurs.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës, si dhe të neneve 71, 72 e vijuese, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", të ndryshuar, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Pranimin pjesërisht të kërkesës.
- Shfuqizimin si të papajtuësishëm me Kushtetutën të vendimit nr. 00-2016-2219, datë 15.12.2016 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Bashkim Dedja (kryetar), Fatmir Hoxha, Besnik Imeraj, Fatos Lulo, Gani Dizdari
Anëtar kundër: Vitore Tusha

MENDIM PAKICE

1. Në çështjen me kërkuese Roven Kalem jam kundër qëndrimit të shumicës për pranimin pjesërisht të kërkesës dhe shfuqizimin e vendimit nr. 00-2016-2219, datë 15.12.2016 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë.

2. Sipas shumicës, në rekursin e paraqitur në Gjykatën e Lartë kërkesja ka ngritur pretendime të natyrës kushtetuese, më konkretisht: gjykatat kanë mbajtur një qëndrim të njëanshëm, haptazi paragjykes dhe refuzues ndaj kërkesave për prova; hetimet e kryera në shtetin belg për bashkëshortin e kërkueses janë pushuar; nuk u pranuan si prova dokumente të lëshuara nga autoritetet belge, me pretendimin se nuk kishin vullë apostile; nuk ka pasur një vepër penale të gjykuar, nga e cila të dyshohet se rrjedhin shumat e konfiskuara; nuk janë dhënë argumente në lidhje me plotësimin e kushteve ligjore të parashikuara në nenin 24 të ligjit nr. 10192, datë 3.12.2009 Sipas shumicës, bazuar në natyrën e këtyre pretendimeve, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë duhej ta kishte vlerësuar bazueshmërinë e tyre, duke dhënë në përfundim një vendim të arsyetuar për të gjitha pretendimet e kërkuësve, pasi vetëm në këtë mënyrë do të garantohej e drejta për akses efektiv në gjykatë dhe për të pasur një vendim të arsyetuar (*shih paragrafët 13-15 të vendimit*). Duke mos qenë dakord me këtë qëndrim të shumicës, në vijim do të paraqes argumentet e mia si gjyqtare në pakicë.

3. Në nenin 432 të KPP-së janë parashikuar shkaqet për të cilat mund të paraqitet rekurs, kurse në nenin 433 të KPP-së parashikohet se rekursi nuk pranohet në qoftë se bëhet për shkaqe të ndryshme nga ato që lejon ligji dhe se mospranimi i tij vendoset nga Kolegji i Gjykatës së Lartë në dhomën e këshillimit, pa pjesëmarrjen e palëve. Në jurisprudencë konstante Gjykata ka theksuar se në rast se Kolegji në dhomën e këshillimit krijon bindjen se shkaqet e ngritura në rekurs janë haptazi të pabazuara, pasi nuk bëjnë pjesë në ato shkaqe që parashikon dispozita ligjore ose nuk gjejnë mbështetje në aktet e dosjes gjyqësore, atëherë është në funksionin e tij të vendosë, në pajtim me kërkesat ligjore, mospranimin e çështjes për shqyrtim në seancë gjyqësore. Veprimtaria seleksionuese e dhomës së këshillimit nuk është një shkelje e së drejtës së palëve për t'iu drejtuar gjykatës, por një veprimtari e domosdoshme në funksion të aksesit në gjykatë vetëm të atyre çështjeve që i parashikon ligji, duke lënë jashtë përzgjedhjes kërkesat e paarsyeshme dhe haptazi të pambështetura në ligj. Ky lloj shqyrtimi paraprak vlerësues është kompetencë vetëm e trupës së gjyqtarëve të Gjykatës së Lartë në dhomë këshillimi dhe nuk mund të bëhet pjesë e kontrollit kushtetues që zhvillon Gjykata (*shih vendimin nr. 8, datë 26.2.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

4. Sipas jurisprudencës kushtetuese, në rekurs, të paktën formalisht, palët përpiqen të ngrenë para Gjykatës së Lartë shkaqe nga ato të parashikuara nga dispozitat procedurale përkatëse dhe për këtë arsye shqyrtimi i çështjes nga dhoma e këshillimit e Gjykatës së Lartë nuk është vetëm një konstatim formal i paraqitjes së shkaqeve ligjore në rekurs, por konsiston në vlerësimin e këtyre shkaqeve dhe bazueshmërisë së tyre, duke analizuar materialet e dosjes gjyqësore. Në rastet kur kolegji konstaton se shkaqet, pavarësisht nga mënyra e paraqitjes së tyre, kanë të bëjnë me vlerësimin e provave, bindjen e brendshme të gjykatave të shkallëve më të ulëta apo me shkaqe që objektivisht nuk ekzistojnë në dosjen gjyqësore, ka të drejtë të mos e pranojë rekursin (*shih vendimin nr. 52, datë 14.11.2014 të Gjykatës Kushtetuese*). Vetëm kur janë të pranishme pretendime që kanë të bëjnë me shkeljen e parimeve themelore të procesit gjyqësor, si dhe kur këto pretendime gjejnë pasqyrim në materialet e çështjes, atëherë vendimi i Kolegjit për mospranimin e rekursit vë në dyshim të drejtën për një proces të rregullt ligjor. Kjo sepse, referuar natyrës së gjykimit kushtetues të kërkesave individuale, kontrolli i respektimit të standardeve kushtetuese për një proces të rregullt ligjor është

funksion edhe i gjykatave të zakonshme, për më tepër i Gjykatës së Lartë (*shih vendimin nr. 18, datë 6.3.2017 të Gjykatës Kushtetuese*).

5. Bazuar në sa më sipër, vlerësoj se në rastin konkret në shqyrtim, shumica duhej të ishte ndalur në verifikimin e pretendimeve të ngritura nga kërkuesja dhe vetëm nëse do të kishte dyshime në lidhje me cenimin e standardeve kushtetuese, atëherë duhej ta pranonte kërkesën dhe ta kthente çështjen për rishqyrtim, në mënyrë që të riparoheshin shkeljet e evidentuara në gjykimin kushtetues. Duke mbajtur një qasje të tillë formale, Gjykata e zhvesh dhomën e këshillimit nga kompetencat që i janë njohur asaj sipas dispozitave procedurale përkatëse, kompetenca që edhe në jurisprudencën kushtetuese është theksuar se janë në përputhje me funksionin e saj si gjykatë e ligjit.

6. Për sa më sipër, si gjyqtare në pakicë, vlerësoj se kërkesa e paraqitur nga Rovenë Kalemë është e pabazuar dhe se Gjykata duhej të vendoste rrëzimin e saj.

Anëtar: Vitore Tusha